

freds. Jeg agter selv at stemme for det og vil anbefale Andre at gjøre ligesaa.

Tauber: Jeg tillader mig ogsaa at understøtte det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Jeg kan ikke se Andet, end at der bliver i denne Lov tilbage en Anvisning paa, at Retsbetjentene kunne faae visse Udlegg erstattede af Statskassen; men naar en saadan Anvisning staar i en ny Lov, maa man antage, at der menes Noget dermed, at der menes nogle Udlegg, som Retsbetjentene ellers skulle udrede af deres egen Lomme eller af de dem anviste Kontorholds-godtgjørelser. Der er imidlertid ikke nogen saadan Udgift, som de isølge de ministerielle Skrivelser, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds har anført, ere pligtige til at udrede; men naar de desuagtet her faae Anvisning paa en Refusion, er jeg overbevist om, at man saa nok skal finde visse Beløb, som skulle refunderes. Denne Lov, som den nu foreligger, giver en Opfattelse Medhold, som staar i Modstrid med den, der ligger til Grund for de ministerielle Skrivelser, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds anførte. Nu have vi, som det ærede Medlem nys sagde, ikke hørt af den ærede Justitsminister, om han opfatter Sagen paa samme Maade som disse ministerielle Skrivelser, uagtet der ikke kan være Tvivl om, at hans Forgængere i Justitsministeriet have været paa Raad med ved disse Skrivelser, men jeg tillader mig dog at gaa ud fra, at den samme Opfattelse gjælder og maa gjælde, og isaaftald vil denne Lov, som den nu foreligger, enten Sntet betyde eller give et Tillæg til Retsbetjentenes Lønning, som det ikke har været Meningen fra nogen Side at give. Det maa beryngtes, at efter de Ytringer, der nu ere fremkomne, vil Fortolkningernes vide Mark blive udvidet endnu mere paa dette Omraade, saa at der fra de forskjellige Retsbetjentes Side vil blive endnu flere Maader at fortolke den omhandlede Bestemmelse i Forordningen af 1791 paa, og dette er yderligere Grund til at sætte en Vorn derfor. Jeg frygter, at vi snarere ville gjøre Skade ved Loven, som den nu foreligger, end gjøre Gaavn, og derfor vil jeg ogsaa anbefale at prøve den i et Udvalg. Den anbefaling, som vi hørte af Ordsføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen), var ogsaa ganske eiendommelig. Den gik ud paa, at

Sagen er daarlig behandlet i Folkethinget og daarlig behandlet i Landstthinget og især, at det ikke er en god Lov, som den foreligger; men, sagde han, lad os dog nu vedtage den. Det er en eiendommelig anbefaling, som jeg ikke tror, at vi kunne slaa os tiltaals med.

Alberti: Den ærede Minister sagde før, at Forslaget var blevet kortere i Landstthinget, det er jo rigtigt, og det er ganske, som den ærede sidste Læser udviklede, at det er blevet til en væsentlig Regel for Retsbetjentenes Brevsendelse. Nærmest skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Grø (Steenstrup). Jeg har ingeninde sagt her idag og heller ikke noget andet Steds, at ministerielle Skrivelser ophæve Love, men jeg har sagt, at de to ministerielle Skrivelser, jeg særlig har paaberaabt mig, sige, at der ikke i Forordningen af 1791 staar Noget om Retsbetjentene, og det bliver altsaa det ærede Medlems Pligt at paavise, at den virkelig indeholder Noget derom. Men tillad mig at oplæse et Par Linier deraf. Der staar, at Forordningen af 1791 handler ene om Sognefogder, slet ikke om Retsbetjente, og saa staar der i den Afdeling, som vi ville ophæve her i Folkethinget, men som Landstthinget nu atter vil sætte i Kraft: „Naar nogen Ordre, som angaar kongelig Tjeneste eller det Offentlige, skal sendes enten til Forkyndelse udenfor den By, hvor Sognefogeden bor, eller befordres til næste Sogn, da er Sognefogden bemyndiget til efter rigtig Omgang at beordre Sognets Husmand at frembringe samme til sit bestemte Sted fra By til By paa den bekvemteste og letteste Maade.“ Det er altsaa en Sognefogeds Ret herefter, naar han skal have et Brev udenfor den By, hvor han bor, at tilsige en Husmand; men det er ikke en Retsbetjents Ret at bruge en Husmand til Budsendelse, og det er det, jeg siger, er en Følge af Forordningen, og det er understøttet baade af Justitsministeren og af Indrengsministeren. Jeg tror, som sagt, at denne Sag ikke vil tabe Noget ved at gaa i Udvalg, selv om den ikke skalde tilendebringes i denne Samling. Jeg tror, det er bedre at faae Loven rigtig undersøgt end at faae en ubetydelig Lov, som lader det Besværlige ved den gamle Lov blive staaende.

Steenstrup: Det ærede Medlem opfordrede mig til at vise i Forordningen af 1791, hvor der